

Το ποσοστό ανεργίας άγγιξε σχεδόν το 28%, το υψηλότερο σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι νέοι επλήγησαν περισσότερο, διότι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα αναζητώντας προοπτικές στο εξωτερικό. Η Ελλάδα δέχτηκε ένα μεγάλο κύμα «brain drain». Το [«brain drain»](#) είναι ένας όρος που περιγράφει τη μαζική μετανάστευση εξειδικευμένων και ταλαντούχων ατόμων από μια χώρα, συχνά προς αναζήτηση καλύτερων επαγγελματικών ευκαιριών ή υψηλότερου βιοτικού επιπέδου. Αυτό ενίσχυσε την εργασιακή ανασφάλεια και έκανε πολλούς να χάσουν την ελπίδα τους για ένα καλύτερο μέλλον στη χώρα τους. Ολοκληρώνοντας, αξίζει να σταθούμε σε όσα μας δίδαξε η κρίση. Δεν είναι απλώς μια περίοδος δυσκολιών, αλλά ένα παράθυρο γνώσης. Οι οικονομικές κρίσεις δεν είναι ανίκητες, αν τις κατανοήσουμε, μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε. Η έννοια της αλληλεγγύης ξεχώρισε όταν ο κόσμος έδειξε ότι μπορεί να ενωθεί ώστε να βοηθήσει και να στηριχτεί ο ένας στον άλλον. Αυτή η κοινωνική δύναμη είναι πολύτιμη σε κάθε κρίση. Παράλληλα, η οικονομική παιδεία είναι απαραίτητη, καθώς παρέχει γνώση σε κάθε πολίτη πώς να είναι υπεύθυνος και να κάνει τις καλύτερες οικονομικές επιλογές, καθώς επίσης να κατανοεί και να ερμηνεύει τις κυβερνητικές πολιτικές και να προστατεύεται. Τέλος, είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι η ελπίδα βρίσκεται στους νέους πολίτες. Η κρίση τους επηρέασε ίσως περισσότερο από κάθε άλλον, αλλά παράλληλα τους όπλισε με εμπειρίες. Αν τους δοθούν ευκαιρίες και συμμετοχή στη διαμόρφωση της πολιτικής, είναι οι νέοι του αύριο αυτοί που μπορούν να χτίσουν ένα πιο σταθερό και δίκαιο μέλλον.

Ζαχαρία Μαρκέλλα - Τσιγλάκη Μαρία - Φαράκλα Χρύσα

«Από τον Μαραθώνα στην Αθήνα κι από το 490 π.Χ. μέχρι σήμερα»

«Νενικήκαμεν» αναφώνησε ο ημεροδρόμος Φειδιππίδης, προτού αφήσει την τελευταία του πνοή, προκειμένου να ενημερώσει τους Αθηναίους για τη νίκη έναντι των Περσών στον Μαραθώνα. Εκείνος δεν το γνώριζε, όμως έμελλε να μείνει στην ιστορία ως ο πρώτος μαραθωνοδρόμος. Αν και παρέμεινε για χρόνια στη λήθη, ο Μαραθώνιος δρόμος θα αναβιωνόταν στη σύγχρονη εποχή όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Η καθιέρωση του Μαραθωνίου οφείλεται στον Μισέλ Μπρεάλ, καλό φίλο του Πιερ ντε Κουμπερτέν, που εμπνεύστηκε τους σύγχρονους ολυμπιακούς αγώνες. Ο Γάλλος πρότεινε την συμπερίληψη του συγκεκριμένου αγωνίσματος στην Ολυμπιάδα σε ανάμνηση της ιστορικής νίκης των Ελλήνων στον Μαραθώνα το 490 π.Χ.. Πράγματι το όραμα του υλοποιήθηκε, καθώς στους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας το 1896 ο Μαραθώνιος βρισκόταν στο πρόγραμμα των αγωνισμάτων, ενώ την πρώτη θέση κατέκτησε ένας 23 χρόνος νερούλας από το Μαρούσι, ο Σπύρος Λούης, θρυλική πλέον μορφή των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ο Ολυμπιακός Μαραθώνιος του 1896: Ο Μαραθώνιος κατέστη ένα από τα πρώτα σύγχρονα ολυμπιακά αθλήματα των αγώνων του 1896, του οποίου η συναρπαστική ιστορία ξεκινά στις 10 Μάρτιου του 1896, όπου στην Αθήνα διεξήχθησαν οι πανελλήνιοι προκριματικοί του αγωνίσματος για τον καθορισμό των πρώτων έξι αθλητών που θα λάμβαναν. Μετείχαν 38 δρομείς και οι τρεις πρώτοι νικητές ήταν: Πρώτος ο Χ. Βασιλάκος (ελεύθερης συμμετοχής), δεύτερος ο Ν. Μπελόκας (αθλητής του Πανελληνίου) και τρίτος ο Δ. Δεληγιάννης (επίσης αθλητής του Πανελληνίου). Κρίνοντας όμως η επιτροπή ότι οι προβλεπόμενοι έξι θα ήταν πολύ λίγοι έναντι του αριθμού των συμμετοχών των ξένων χωρών, αποφασίστηκε την επόμενη ημέρα να αυξηθούν σε 16 και να γίνουν σχετικές ανακοινώσεις για συμμετοχή και άλλων αθλητών, αναρτώντας έντυπα στην Αθήνα και στην επαρχία. Έτσι οι νέες εγγραφές αθλητών έφθασαν τις 85. Στους δεύτερους προκριματικούς που ακολούθησαν, στις 25 Μάρτιου (την ημέρα έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων) έλαβαν μέρος οι 38 από τους 85 όπου και προκρίθηκαν οι: Πρώτος ο Δ. Δεληγιάννης, δεύτερος ο Αυστραλός Έντγουϊν Φλακ, ...7ος ο Χ. Βασιλάκος και 17ος ο Σπύρος Λούης με 3 ώρες και 22'. Ο Πρώτος επίσημος Ολυμπιακός Μαραθώνιος διεξήχθη την 5η ημέρα των Ολυμπιακών Αγώνων του 1896, στις 29 Μαρτίου του 1896 ημέρα Παρασκευή. Κατά τη διαδρομή υπήρξαν πολλές αλλαγές στη θέση των πρώτων δρομέων. Στα πρώτα 10 χιλιόμετρα προηγούνταν σαφώς οι ξένοι δρομείς Λερμουσό (Lermusiau), Φλακ (Flack) και Μπλαίηκ (Blake), μετά όμως από τα 20 χλμ. που αποτελούσε το μέσο της διαδρομής άρχισαν οι Έλληνες δρομείς Βασιλάκος, Λούης και Μπελόκας να αναπτύσσουν την ταχύτητά τους. Στο 23ο χλμ. ο Μπλαίηκ δεν αντέχει άλλο και εγκαταλείπει τον αγώνα. Στο 32ο χλμ. ο Λερμουζό παράπεσε χάνοντας πολύτιμο χρόνο, ενώ λίγο μετά εγκαταλείπει και ο Φλακ, οπότε και τέθηκαν στην αρχή του αγώνα ο Λούης ακολουθούμενος από τον Βασιλάκο. Στο τέλος νικητής βγήκε ο Σπύρος Λούης.

Ζωζώ (Γεωργία) Χριστοδούλου: η πρώτη Ελληνίδα που ολοκλήρωσε επίσημα τη διαδρομή του Μαραθωνίου της Αθήνας

Η Ζωζώ (Γεωργία) Χριστοδούλου, γεννημένη το 1951 στο Κάιρο της Αιγύπτου, είναι μια εμβληματική μορφή του ελληνικού αθλητισμού, γνωστή κυρίως ως η πρώτη Ελληνίδα γυναίκα που ολοκλήρωσε επίσημα τη διαδρομή του Μαραθωνίου της Αθήνας το 1974. Η πράξη της αυτή θεωρείται πρωτοποριακή και συμβολική για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό στην Ελλάδα. Η Ζωζώ Χριστοδούλου γεννήθηκε και έζησε τα παιδικά της χρόνια στο Κάιρο. Σε ηλικία 16 ετών, μετακόμισε με την οικογένειά της στην Αθήνα, όπου και ξεκίνησε την αθλητική της πορεία. Η ενασχόλησή της με τον κλασικό αθλητισμό (στίβο) ξεκίνησε στον Αθλητικό Όμιλο Φιλοθέης. Εκείνη την εποχή, οι γυναίκες αθλήτριες ήταν σπάνιο φαινόμενο και η ίδια ήταν για μεγάλο διάστημα η μοναδική γυναίκα στην ομάδα στίβου του συλλόγου. Το κορυφαίο σημείο της σταδιοδρομίας της ήταν η συμμετοχή της στον Πανελλήνιο πρωτάθλημα Μαραθωνίου δρόμου το 1974. Σε μια εποχή που υπήρχαν ακόμη περιορισμοί και απαγορεύσεις για τη συμμετοχή των γυναικών σε αγωνίσματα αντοχής μεγάλης απόστασης, η Χριστοδούλου έτρεξε την Αυθεντική διαδρομή (Μαραθώνας - Καλλιμάρμαρο). Ήταν η μοναδική γυναίκα ανάμεσα στους άνδρες αθλητές που συμμετείχαν στον αγώνα. Ολοκλήρωσε επιτυχώς τη διαδρομή, τερματίζοντας στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Σε δηλώσεις της, έχει αναφέρει ότι το κίνητρό της δεν ήταν η επιδίωξη δημοσιότητας, αλλά να αποδείξει, μέσω της ολοκλήρωσης του αγώνα, ότι οι γυναίκες διέθεταν τη φυσική ικανότητα να τρέξουν στον Μαραθώνιο, ανοίγοντας τον δρόμο για τις επόμενες γενιές. Η Ζωζώ Χριστοδούλου αναγνωρίζεται σήμερα ως πρωτοπόρος της ισότητας στον ελληνικό αθλητισμό. Η συμβολή της έχει τιμηθεί από διάφορους φορείς: Το 2024, έλαβε το βραβείο «Make Place For One More Woman» (Κάνε χώρο για άλλη μια γυναίκα) της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας (ΕΣΟΑ), ως αναγνώριση του ιστορικού της επιτεύγματος και της επίδρασής του. Το όνομά της συνδέεται άρρηκτα με τους αγώνες για τα δικαιώματα των γυναικών στον αθλητισμό, δίπλα σε άλλες πρωτοπόρες μορφές όπως η πρώτη Ελληνίδα υπουργός Ελένη Σκούρα.

Κυριακάκη Μαρίλια, Μπουνάκη Ζέτα, Σιδερά Ηλιάνα, Τσάκαλη Χριστίνα

1700 χρόνια από την Α' Οικουμενική Σύνοδο

Το 2025 συμπληρώθηκαν 1700 χρόνια από την Α' Οικουμενική Σύνοδο, η οποία πραγματοποιήθηκε το 325 μ.Χ..

Η Οικουμενική Σύνοδος ήταν το ανώτατο εκκλησιαστικό όργανο που συγκαλούνταν για την επίλυση σοβαρών, δογματικών κυρίως προβλημάτων. Μέρος έπαιρναν πατριάρχες, μητροπολίτες και απλοί επίσκοποι, ενώ καθήκοντα προέδρου ασκούσε ο πρώτος στην ιεραρχία πατριάρχης. Η Α' Οικουμενική Σύνοδος πραγματοποιήθηκε στη Νίκαια της Βιθυνίας, τη σημερινή Ιζνίκ, με απόφαση του Ρωμαίου Αυτοκράτορα, Κωνσταντίνου Α' (Μέγα Κωνσταντίνου), με σκοπό την αποκατάσταση της ειρήνης στα εκκλησιαστικά ζητήματα της Αυτοκρατορίας. Στη Σύνοδο: Α) Καθορίστηκε η ορθόδοξη χριστιανική πίστη απέναντι στις αιρέσεις, ιδίως τον Αρειανισμό. Β) Διατυπώθηκαν τα πρώτα 7 άρθρα του Σύμβολου της Πίστεως («Πιστεύω»), που παραμένει θεμέλιο της χριστιανικής διδασκαλίας. Γ) Καθορίστηκε ο τρόπος υπολογισμού του Πάσχα. Δ) Αποφασίστηκε το μητροπολιτικό διοικητικό σύστημα κατά επαρχία και εδραιώθηκε η έννοια της συνοδικότητας, δηλαδή της συλλογικής λήψης αποφάσεων στην Εκκλησία.

Η επέτειος των 1700 χρόνων έχει μεγάλη σημασία για τον Χριστιανικό κόσμο και γιορτάζεται με διάφορες εκδηλώσεις, συνέδρια και λειτουργίες σε όλο τον κόσμο. Η Εκκλησία της Ελλάδος και το Οικουμενικό Πατριαρχείο διοργάνωσαν πανηγυρικές εκδηλώσεις και διεθνή συνέδρια καθ' όλη τη διάρκεια του 2025, με σκοπό να αναδείξουν τη διαχρονική σημασία των αποφάσεων της Συνόδου για την ενότητα και την πίστη της Εκκλησίας. Ο εορτασμός προσφέρει ευκαιρία για διάλογο μεταξύ Εκκλησίας και κοινωνίας, ανάδειξη της ιστορικής κληρονομιάς και προβληματισμό για τις αξίες που διαμόρφωσαν τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Στις εκδηλώσεις της επετείου συμμετείχαν από κοινού ο Πάπας Λέων ΙΔ΄ και ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, με κορύφωση την επίσκεψή τους στη Νίκαια της Μικράς Ασίας στα τέλη Νοεμβρίου και την τέλεση μιας εκκλησιαστικής – οικουμενικής τελετής μαζί με εκπροσώπους χριστιανικών κοινοτήτων, για να τιμήσουν την πρώτη Σύνοδο της ιστορίας. Η επέτειος λειτουργεί ως υπενθύμιση ενότητας σε μια εποχή γεωπολιτικών και κοινωνικών προκλήσεων και είναι μία αφορμή για εκπαιδευτικές και πολιτιστικές δράσεις, συνέδρια και εκδόσεις που φωτίζουν τη σημασία της Συνόδου για τον χριστιανισμό και τον κόσμο.

Κωνσταντίνος Τσαμάκος

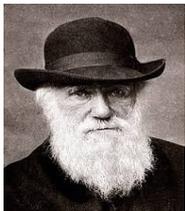
Η δημιουργία της μουσικής Τζαζ

Η τζαζ είναι ένα μουσικό είδος που αποτέλεσε εξέλιξη της λαϊκής αμερικανικής μουσικής κατά τον 19ο αιώνα, με αφρικανικές καταβολές. Περιλαμβάνει αρκετά μουσικά είδη που στηρίχτηκαν σε ένα κοινό σκεπτικό κατασκευής, τον μερικό ή και ολικό αυτοσχεδιασμό. Γνώρισε σημαντική ανάπτυξη και διεθνή αναγνωσιμότητα κατά τη δεκαετία του 1920. Θεωρείται δεδομένο πως οι καταβολές της τζαζ μουσικής είναι αφρικανικές. Οι έγχρωμοι σκλάβοι, οι οποίοι, προερχόμενοι κατά κύριο λόγο από τη Δυτική Αφρική, μεταφέρθηκαν στον Νότο των Ηνωμένων Πολιτειών, μετέφεραν μέρος των παραδόσεων τους, μεταξύ των οποίων λατρευτικά έθιμα αλλά και μουσικά αφρικανικά χαρακτηριστικά, όπως ο αυτοσχεδιασμός, η ρυθμική πολυπλοκότητα, η πολυφωνία και οι αφηρημένες μουσικές κλίμακες. Στις συνθήκες καταπίεσης οι έγχρωμοι δούλοι που είχαν γίνει χριστιανοί δημιουργούν τα spirituals, τραγούδια ελπίδας και αντίδρασης, και τα work songs, τραγούδια που συνόδευαν τον ρυθμό της εργασίας τους. Μετά την επίσημη κατάργηση της δουλείας το 1865 αρκετοί έγχρωμοι ανεβαίνουν στις πόλεις του Βορρά, και η γέννηση της τζαζ θα ολοκληρωθεί τελικά ως αποτέλεσμα αυτής της πρόσμιξης. Στο τέλος του 19ου αιώνα, όλες οι διαφορετικές προσμίξεις φαίνεται πως έφτασαν στο σημείο της δημιουργίας του πρώτου αναγνωρίσιμου τζαζ είδους, του ragtime. Το ράγκταϊμ ήταν κυρίως μουσική με συνοδεία πιάνου και με χαρακτηριστικό συγκοπτόμενο ρυθμό. Γενέτειρα της τζαζ μουσικής θεωρείται συνήθως η Νέα Ορλεάνη. Η ανάπτυξη της τζαζ μουσικής στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα δεν υπήρξε τυχαία ή ανεξάρτητη, καθώς σε αυτή τη χρονική περίοδο σημειώθηκαν πολλές επαναστάσεις στις λαϊκές τέχνες. Ενδεικτικά μπορούμε να αναφέρουμε το αγγλικό μιούζικχολ που φθάνει στο απόγειο του το 1880, το γαλλικό καμπαρέ καθώς και το ανδαλουσιανό φλαμένκο, που έκανε την εμφάνιση του περίπου το 1870 στην Ισπανία. Η διάδοση της τζαζ μουσικής στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό στη μετανάστευση ή τις περιοδείες πολλών έγχρωμων και μη μουσικών. Οι μουσικοί της Νέας Ορλεάνης είχαν αρχίσει να περιοδεύουν σε ολόκληρη την Αμερική από πολύ νωρίς και σε κάθε τόπο αποτελούσαν ερέθισμα για τους ντόπιους μουσικούς. Η ανακάλυψη του γραμμοφώνου συντέλεσε επίσης αποφασιστικά στην εξάπλωση του νέου μουσικού είδους. Ο πρώτος τζαζ δίσκος ηχογραφήθηκε το 1917 από την ορχήστρα Original Dixieland Jass Band. Η εμφάνιση του ραδιοφώνου στις αρχές της δεκαετίας του 1920 είχε επίσης συμβολή στη διάδοση της τζαζ. Ο πρώτος ραδιοφωνικός σταθμός στην Αμερική ξεκίνησε να εκπέμπει το 1922 στο Πίτσμπουργκ. Στη δεκαετία του 1920 η τζαζ είχε πλέον διαμορφωθεί σε πανεθνικό αμερικανικό μουσικό ιδίωμα, ενώ στα τέλη της κάνουν την εμφάνισή τους και ευρωπαϊκά μουσικά συγκροτήματα.

Κυριακάκη Μαρίλια

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΡΒΙΝΟΥ

Η θεωρία του Δαρβίνου υποστηρίζει ότι τα είδη των ζωντανών οργανισμών δεν παραμένουν ίδια μέσα στον χρόνο, αλλά αλλάζουν και εξελίσσονται μέσα από μια αργή και συνεχόμενη διαδικασία. Η ιδέα αυτή γεννήθηκε από την ανάγκη να εξηγηθεί η τεράστια ποικιλία της ζωής στη Γη και το πώς κάθε οργανισμός μοιάζει τόσο καλά προσαρμοσμένος στο περιβάλλον του.

Ο Κάρολος Δαρβίνος, παρατηρώντας τη φύση σε διάφορα μέρη του κόσμου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι μικρές διαφορές ανάμεσα στα άτομα ενός είδους μπορούν, με την πάροδο πολλών γενεών, να οδηγήσουν σε μεγάλες αλλαγές. Κάποιοι οργανισμοί γεννιούνται με χαρακτηριστικά που τους βοηθούν περισσότερο να επιβιώσουν, όπως καλύτερη ταχύτητα, διαφορετικό χρώμα, πιο δυνατό ράμφος ή μεγαλύτερη αντοχή σε καιρικές συνθήκες. Αυτοί έχουν περισσότερες πιθανότητες να ζήσουν αρκετά ώστε να αποκτήσουν απογόνους και να μεταδώσουν τα χαρακτηριστικά τους.

Σύμφωνα με τη θεωρία του Δαρβίνου, τα είδη προσαρμόζονται σταδιακά στο περιβάλλον τους μέσα στον χρόνο. Η θεωρία δεν προσπαθεί να εξηγήσει μόνο πώς αλλάζει ένα είδος, αλλά και το γιατί πρέπει να ακολουθηθεί η συγκεκριμένη διαδικασία. Εξηγεί ότι η φύση δεν είναι στατική· ενέχει διαρκείς εξελίξεις και κατά συνέπεια είναι ένας διαρκής αγώνας επιβίωσης όπου μικρές λεπτομέρειες μπορούν να κάνουν τη μεγάλη διαφορά. Ο Δαρβίνος παρατήρησε ότι οι οργανισμοί σε διαφορετικά περιβάλλοντα αποκτούν διαφορετικές προσαρμογές, και ότι αυτά τα χαρακτηριστικά κληρονομούνται, δημιουργώντας με τον χρόνο ολόένα και μεγαλύτερη ποικιλία. Έτσι, η θεωρία παρουσιάζει τη ζωή ως κάτι δυναμικό: είδη που γεννιούνται, προορίζονται στο να αλλάζουν συνεχώς και να εξελίσσονται, και σε πολλές περιπτώσεις, αν δεν μπορούν να προσαρμοστούν, αναγκαστικά θα εξαφανίζονται. Η κεντρική ιδέα της θεωρίας του Δαρβίνου είναι ότι η εξέλιξη δεν συμβαίνει τυχαία, αλλά καθοδηγείται από τις συνθήκες του περιβάλλοντος και την ικανότητα των οργανισμών να επιβιώσουν σε αυτό. Μέσα από αυτή τη διαδικασία εξηγείται όχι μόνο η ποικιλία των ειδών, αλλά και η ύπαρξη διαφορετικών χαρακτηριστικών μεταξύ οργανισμών που φαίνεται να έχουν κοινή καταγωγή. Για παράδειγμα, τα βακτήρια που αναπτύσσουν ανθεκτικότητα στα αντιβιοτικά αποτελούν μια πολύ γρήγορη μορφή εξέλιξης: τα βακτήρια που επιβιώνουν μετά τη χρήση ενός φαρμάκου μεταδίδουν τα γονίδια τους και έτσι η νέα γενιά που τελικά επιβιώνει, είναι ανθεκτική στο φάρμακο. Αυτό μας δείχνει πώς η φυσική επιλογή λειτουργεί συνεχώς και στον σύγχρονο κόσμο, όχι μόνο στη μακρινή ιστορία της ζωής. Επιπλέον, η θεωρία του Δαρβίνου εξηγεί γιατί πολλά είδη μοιάζουν να έχουν κοινά χαρακτηριστικά. Τα ζώα και τα φυτά που, ενώ ανήκουν σε διαφορετικά είδη, συχνά έχουν παρόμοια όργανα ή δομές, κάτι που υποδηλώνει ότι προέρχονται από κοινό πρόγονο. Για παράδειγμα, τα μπροστινά άκρα των θηλαστικών, από το χέρι του ανθρώπου μέχρι τη φτερούγα της νυχτερίδας ή το περύγιο της φάλαινας, έχουν βασικά τα ίδια οστά, αλλά χρησιμοποιούνται με διαφορετικό τρόπο ανάλογα με τις ανάγκες του οργανισμού. Αυτό δείχνει ότι η φύση χρησιμοποιεί υπάρχοντα σχέδια και τα προσαρμόζει σε νέα περιβάλλοντα, κάτι που ο Δαρβίνος περιέγραφε ως διαδικασία συνεχούς μεταβολής και προσαρμογής.

Τέλος, η θεωρία του Δαρβίνου μας διδάσκει κάτι πολύ σημαντικό: ότι η φύση δεν μένει ποτέ στάσιμη και ότι η επιβίωση δεν είναι προνόμιο του πιο ισχυρού, αλλά εκείνου που μπορεί να προσαρμοστεί στις αλλαγές. Όλα γύρω μας, από τα μικρότερα έντομα μέχρι τα μεγαλύτερα ζώα, από τα φυτά μέχρι τους ανθρώπους, αποτελούν μέρος αυτής της συνεχούς διαδικασίας εξέλιξης. Η θεωρία αυτή έχει επεκταθεί ακόμα και σε αρκετά επιχειρηματικά μοντέλα και έχει ενστερνιστεί από υψηλά ιστάμενους αναλυτές και οικονομολόγους στο επιχειρηματικό στερέωμα. Σκεφτείτε για λίγο τη σημασία αυτού: κάθε πλάσμα που ζει σήμερα είναι αποτέλεσμα χιλιάδων γενεών προσαρμογής και επιβίωσης. Κάθε οργανισμός που βλέπουμε, κάθε προσαρμογή που παρατηρούμε, είναι ένα κομμάτι της ίδιας μεγάλης ιστορίας που ξεκίνησε πριν εκατομμύρια χρόνια. Και η ιστορία αυτή συνεχίζεται, κάθε στιγμή, γύρω μας, στο περιβάλλον που ζούμε, στα ζώα που συναντάμε, ακόμη και στον ίδιο μας τον εαυτό. Ο επίλογος αυτός μας αφήνει με μια βαθιά εκτίμηση για τη ζωή και για τη φύση. Η θεωρία του Δαρβίνου μας διδάσκει ότι η ζωή είναι συνεχής, δυναμική και πολύπλοκη, και ότι η δύναμη της εξέλιξης είναι παντού παρούσα. Καθώς παρατηρούμε τον κόσμο γύρω μας, μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα τις σχέσεις, τις αλλαγές και τις προσαρμογές που διαμορφώνουν τη ζωή, και ίσως να νιώσουμε ένα είδος θαυμασμού για τη λεπτομέρεια και την ισορροπία που η φύση δημιούργησε με την πάροδο των αιώνων. Η θεωρία της εξέλιξης δεν είναι απλώς μια επιστημονική έννοια· είναι ένα παράθυρο για να δούμε την αλήθεια της ζωής και να κατανοήσουμε τη θέση μας σε αυτόν τον συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο.

Σταμάτιος Κατσαγιάνης

Το τείχος του Βερολίνου

• Die Berliner Mauer war eines der markantesten Symbole des Kalten Krieges und der Teilung zwischen Ost und West. Sie wurde 1961 von der Deutschen Demokratischen Republik (Ostdeutschland) errichtet, um die massenhafte Flucht von Bürgerinnen und Bürgern nach Westdeutschland zu verhindern, das damals zum westlichen Block gehörte. Die Mauer teilte Berlin buchstäblich in zwei Teile und trennte Familien und Freunde fast drei Jahrzehnte lang. Sie wurde streng bewacht, mit Wachtürmen, elektrisch geladenen Zäunen und ständig patrouillierenden Soldaten. Der Fall der Mauer am 9. November 1989 war ein historischer Moment, der das Ende des Kalten Krieges und den Beginn einer neuen Ära der Freiheit und Wiedervereinigung für Deutschland und Europa symbolisierte.

• Die Berliner Mauer war eines der prägendsten Symbole des Kalten Krieges und der Trennung zwischen Ost und West. Sie wurde 1961 von der Deutschen Demokratischen Republik (Ostdeutschland) errichtet, um die massenhafte Flucht der Bürgerinnen und Bürger nach Westdeutschland zu verhindern, das damals dem westlichen Block angehörte. Die Mauer teilte Berlin buchstäblich in zwei Teile und trennte Familien und Freunde fast drei Jahrzehnte lang. Sie wurde streng bewacht, mit Wachtürmen, Stacheldraht und ständig patrouillierenden Soldaten. Der Fall der Mauer am 9. November 1989 war ein historischer Moment, der das Ende des Kalten Krieges und den Beginn einer neuen Ära der Freiheit und Wiedervereinigung für Deutschland und Europa symbolisierte.

... Kunstwerke mit Themen wie Freiheit, Frieden und Einheit geschaffen haben. Im heutigen Berlin ist die Mauer zu einem Symbol der Versöhnung und der Stärke geworden, das daran erinnert, wie wichtig Freiheit und die Einheit der Menschen gegenüber jeder Form von Trennung sind.

Νίκος Καντούνας

Santa Claus

Santa Claus started long ago as Saint Nicholas, a kind bishop in Turkey who helped poor children. People loved his generosity and told stories about him.

In Europe, especially in the Netherlands, people gave gifts in winter and called him Sinterklaas. When Dutch settlers came to America, they brought this tradition with them. Over time, Santa Claus traveled from there to the whole world and in the 1800s, writers and artists created the modern image of Santa as a happy man with a red suit and white beard.

Today, Santa brings gifts to children all over the world on Christmas, and his story reminds us to be kind and generous.

Σιδερά Ηλιάνα, Φαράκλα Χρύσα

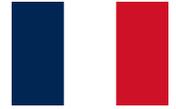
The Bermuda Triangle: Fact or Fiction?

Nowadays more and more strange things happen around us. The Bermuda triangle is one of them. It is an aquatic passage in the Atlantic Ocean, where many planes and ships have been disappearing for years. Some people believe in the supernatural side of this unexplained phenomenon while others are convinced that it is a total lie. On the one hand, there are many supporters of the Bermuda legends, who believe that the disappearances are caused by supernatural forces. One of them is Charles Berlitz, a famous author who promoted the idea of the Bermuda triangle. Furthermore, there are other theories that include government cover ups or even black holes. On the other hand, not everyone has embraced this myth. According to scientists that are doing research on this phenomenon there is no statistical evidence to prove that mysterious disappearances happen more often than any other place on the planet. Another cause might be natural phenomena. Sudden storms and heavy rains may be the main reasons for the disappearances. Last but not least, let's not forget human errors. The U.S. Navy claims that mechanical failures and human errors are usually common causes of accidents at sea and not supernatural phenomena.

All in all, it seems that the Bermuda triangle will always be an unsolved mystery that no one has given a rational explanation yet. And that's why it will forever be a mysterious place.

By Peter Tasioulis

Noël en France

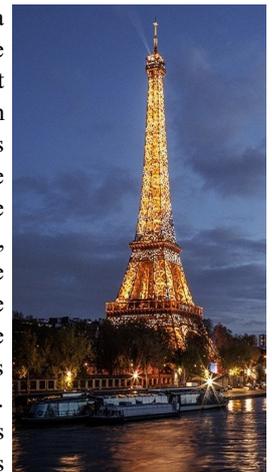

Noël est l'une des fêtes les plus importantes en France. Chaque année, dès la fin du mois de novembre, les villes et les villages se remplissent de décorations, de lumières et d'une ambiance chaleureuse qui annonce l'arrivée de Noël. Une tradition très populaire est celle des marchés de Noël. On y trouve de petits chalets en bois où l'on peut acheter des cadeaux, des décorations artisanales et goûter des spécialités typiques comme le vin chaud ou les biscuits de Noël. Le marché de Noël de Strasbourg est l'un des plus célèbres de France et attire de nombreux visiteurs chaque année. Le moment le plus important des célébrations est le réveillon de Noël, le soir du 24 décembre. Les familles se réunissent autour d'un grand repas festif. Parmi les plats traditionnels, on trouve le foie gras, le saumon fumé et la dinde ou le chapon accompagné de légumes. Le dessert le plus connu est la bûche de Noël, un gâteau en forme de bûche qui rappelle une ancienne tradition. Dans certaines régions, surtout dans le sud de la France, on respecte encore la tradition des treize desserts, qui représentent Jésus et les douze apôtres. Ces desserts sont souvent composés de fruits secs, de nougat et de gâteaux locaux. Enfin, de nombreuses familles décorent leur maison avec une crèche de Noël. Noël en France est donc une fête qui mélange traditions, gastronomie et moments de partage en famille.

Ζαχαρία Μαρκέλλα, Μπακιντζοπούλου Άρτεμις

FRANCE

France est un pays d'Europe occidentale réputé pour la richesse de son histoire, de son art, de sa culture et de sa gastronomie. C'est le pays le plus visité au monde et une économie mondiale majeure. Le tourisme en France est un pilier économique majeur, attirant plus de 100 millions de visiteurs internationaux. La France reste la première destination mondiale en termes de visiteurs, générant des recettes records. Le secteur, dynamisé par les Jeux Olympiques, inclut le tourisme culturel, balnéaire, rural et montagnard, avec une forte croissance des locations entre particuliers. Le tourisme en France offre une diversité de destinations, des villes emblématiques aux paysages naturels époustouflants. La France regorge de sites touristiques, des monuments parisiens emblématiques aux charmantes destinations régionales. Parmi les attractions incontournables figurent la tour Eiffel, le musée du Louvre, le château de Versailles et l'île médiévale du Mont-Saint-Michel.

Tour Eiffel: Tour emblématique en fer forgé offrant une vue panoramique sur la ville depuis ses plateformes d'observation et ses restaurants.

Musée du Louvre Paris: Le plus grand musée d'art au monde, installé dans un ancien palais royal, abrite des milliers d'œuvres d'art, dont la Joconde et la Vénus de Milo.

Disneyland Paris est un complexe de loisirs situé à Marne-la-Vallée, en France à environ 32 kilomètres à l'est du centre de Paris. Il comprend deux parcs à thèmes, des hôtels, un complexe de restauration et de boutiques appelé Disney Village, et est le parc d'attractions le plus visité d'Europe.

Αντιγόνη και Κωνσταντίνα Λυγκόνη

Τι περιμένω από το CERN;

Το CERN είναι το μεγαλύτερο εργαστήριο σωματιδιακής φυσικής στον κόσμο και βρίσκεται στα σύνορα της Ελβετίας με τη Γαλλία. Στο CERN επιστήμονες από σχεδόν όλο τον κόσμο μελετούν τα θεμελιώδη συστατικά της ύλης, χρησιμοποιώντας τον LHC. Το γυμνάσιο μας φέτος θα επισκεφτεί το CERN (Ευρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών). Οι επιστήμονες εκεί πραγματοποιούν πειράματα, με στόχο να κατανοήσουν το σύμπαν. Οι επιταχυντές, δηλαδή τα τεράστια όργανα που χρησιμοποιούν οι επιστήμονες στα πειράματά τους βρίσκονται περίπου 100 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της γης. Από φωτογραφίες που έχω δει και από την παρουσίαση που έχω ήδη παρακολουθήσει στο σχολείο, το CERN είναι ένας εντυπωσιακός χώρος εσωτερικά κι ένα επιβλητικό κτίριο εξωτερικά. Η επιστήμη της Φυσικής ξεκίνησε από την ανάγκη του ανθρώπου να εξηγήσει όσα έβλεπε γύρω του και όσα μπορούσε να αντιληφθεί με τις αισθήσεις του. Οι επιστήμονες στο CERN προσπαθούν να ανακαλύψουν και αυτά που μας είναι μέχρι σήμερα άγνωστα, γιατί δεν μπορούμε να τα δούμε, να τα αγγίξουμε, να τα φανταστούμε. Αναρωτιέμαι πόσα σπουδαία πράγματα θα ανακαλυφθούν μέσω αυτού του κέντρου και καμαρώνω που θα μπορέσω να βρεθώ εκεί ως μια μαθήτρια της β' γυμνασίου. Τι περιμένω από το CERN; Να με κάνει να αισθανθώ οικεία με την επιστήμη της Φυσικής. Τι ελπίζω για το CERN? Όλες οι ανακαλύψεις που θα γίνουν μέσα σε αυτό να χρησιμοποιηθούν για το καλό της ανθρωπότητας και του πλανήτη μας.

Λυγκώνη Κωνσταντίνα

Επίσκεψη στο Cern

Το σχολείο όπου φοιτώ, διοργάνωσε στην αρχή του έτους 2026 εκπαιδευτική εκδρομή στην Ελβετία και συγκεκριμένα στην πόλη της Γενεύης, η οποία βρίσκεται στο γαλλικό καντόνι, με σκοπό την επίσκεψη στο "Cern", το μεγαλύτερο κέντρο πυρηνικών ερευνών στον κόσμο. Η ξενάγηση στους χώρους που επισκεφτήκαμε ήταν πάρα πολύ καλή και κατατοπιστική, διότι έγινε στην ελληνική γλώσσα. Μας εξήγησαν τι μελετάνε στο cern και ποιοι επιταχυντές υπάρχουν. Ο επιταχυντής που μου έκανε την μεγαλύτερη εντύπωση είναι ο LHC. Χρησιμοποιούν τον LHC για να στέλνουν τα σωματίδια να συγκρουστούν μεταξύ τους σχεδόν με ταχύτητα φωτός και από αυτά τα ίχνη, ανακαλύπτουν νέα πράγματα για την ύλη. Η υποδοχή ήταν άριστη, υπήρχε διαθέσιμο φαγητό, σε ένα χώρο ο οποίος ήταν κοινός τόσο για τους καθηγητές όσο και για τους μαθητές. Τέλος η εμπειρία την οποία αποκομίσαμε από το σύνολο της επίσκεψης θα μείνει αξέχαστη και εποικοδομητική για όλους μας.

Αδαμαντία Παπαχρήστου

During our trip to Switzerland, our school gave to me and some other classmates the opportunity to participate in the MUN which was held in Geneva, Switzerland. The MUN (Model United Nations) is an educational simulation where students roleplay as delegates from different countries who are called upon to discuss and resolve global issues. At this conference, thanks to the patience, the guidance, the productive efforts and the debate of all participants, led to a flawless outcome that we observed. This conference has highlighted the value of finding common ground and cultural awareness. The skills learned here, from research and public speaking to respecting all opinions and cultures are irreplaceable. For many of us, the MUN was more than just a conference, it was a revelation. I participated hoping to improve my public speaking and left with so much more, a deeper understanding of global issues and the power of collaboration. Participating in MUN is a valuable experience that offers academic knowledge and skills that follow the participant forever. Besides, I think I found the profession that suits me...

Antigoni Lygkoni